Sporta PASAULE

Maksā 10 Rpl.

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kantoris: Rigā, Pils ielā № 9, dz. 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10—14 bet sestdienās no plkst. 10—12
Tālr. 32384
Svētdienas vakaros — 28818 un 34999

Pasta tekošs rēķins 1175.

7. decembrī 1942. Nr. 60. (911)

Vadoņa balvu izcīna Vācijas bokseri

Vācija uzvar Italiju 15—1 un Ungāriju 15—3

Pēc trīs dienu interesantām cīņām vakar Berlines lielajā Deutschlandhallē noslēdzās Vācijas — Itālijas — Ungārijas trīsvalstu sacīkste boksā, kas izvērtās par vēl nepiedzīvotu Vācijas bokseru triumfu. Nezaudējot nevienu cīņu, Vācijas izlase kopvērtējumā ieguva 28 punktus, atstājot tālu aiz sevis 2. vietā Ungāriju 12 p. un 3. Itāliju 8 p. Līdz ar lielisko panākumu, vācu bokseri izcīnījuši Lielvācijas Vadoņa Adolf'a Hitler'a dāvāto balvu. Atsevišķos mačos Vācija pārspēja Itāliju 15—1 un Ungāriju 15—3. Ungārijas — Itālijas sastapšanās deva 9—7 uzvru ungāriem. Šī bija šogad jau trešā Vācijas — Itālijas — Ungārijas trīsvalstu sacīkste boksā, kas reizē Vācijas krāsu pārstāvjiem atnesa arī trešo uzvaru. Visu 3 sacīkšu kopvērtējumā Vācija ieguvusi 71 punktu, Itālija — 39 un Ungārija — 34. Vācu spožais panākums vēl lielāku ievērību iemanto tādēļ, ka visi Vācijas valsts vienības dalībnieki ir karaviri, kas sagatavošanās treniņiem varējuši veltīt visai maz laika. Pa atsevišķām svaru katēgorijām lielās vācu, itāļu un ungāru bokseru sacensības sniedzašādu risinājumu:

Mušas svarā labākās sekmes šoreiz guva bijušais Eiropas meistars Obermauer's (Vācija) un ungārs Mirisclai. Viņi abi ar punktu pārsvaru pārspēja itāļi Falcinelli, kas atvietoja Eiropas meistaru Paesani. Arī sirauļais Falcinelli pieder pie eiropiešu izcilākiem mušas svara pārstāvjiem, kā to apliecina viņa pagājušā ziemā Eiropas meistarsacīkstēs Breslavā izcīnītā 2. vieta aiz savā tautiešu Paesani. Berlīnē šoreiz Obermauer'ā ar vienu no ungāru izcilākiem viriem Mirisclai pār Falcinelli atzīmēja noteiktu pārākumu pēc punktiem. Obermauer'a — Mirisclai cīņa beidzās neizšķirti. Sākumā gan enerģiskais Obermauer's ungāru divas reizes notrieca uz dēļiem, bet pēdējos gājienos vilīgais Mirisclai, kas nesen Budapeštā pievelca arī Eiropas meistara titula īpašnieku Paesani, zaudēto atguva, un taisnīgais tiesnešu lēmums skanēja — neizšķirti.

Arī gaiļa svarā spējās līdzvērtīgi izrādījās Vācijas izlases spēks H. Götzke un Ungārijas reprezentants Bogacs. Viņu sastapšanās deva neizšķirtu iznākumu. Mazāk rādītais itāļu Dani zaudēja abas cīņas. Vieglākajās svaru katēgorijās Vācijas bokseru pārākums ievērojami apdraudēja itālisko treneļa ungāru ringa mākslinieki, bet sākot ar spalvas svaru, vācu pārspēks jau telcās isti pārliecinošs.

Spalvas svarā par galveno uzvaras favorītu uzskatīja Eiropas gaišsvara meistaru itāļi Paoletti. Jau sacīkšu pirmajā dienā šelt lielu pārsteigumu sagādāja Vācijas meistars Strangfeld's, pievelcot daudzināto itāļi ar redzamu punktu pārsvaru. Otrajā vēlāk Strangfeld's izpunktēja arī ungāru L. Tornau, kas kopvērtējumā Strangfeld'am deva 1. vietu. Paoletti, uzvarot L. Tornau pēc punktiem, pierādīja sevi par otru labāko trīsvalstu sacīkstes spalvsvaru.

Vieglā svarā skatītāju gaviles jūsmīgi sveica Vācijas divkārtējā Eiropas meistara Nürnberg'a iespaidīgās uzvaras. Pārņemot iniciatīvu jau 1. roundā, Nürnberg's ar lielu punktu pārākumu pārspēja ungāru Vajda un itāļi Bonetti. Abu viesu savstarpējā spēkošanās sagādāja punktu uzvaru nosvērtākajam Ungārijas meistaram Vajdam.

Pusvidējā svarā visi gaidīja Ungārijas lepnuma G. Tormas uzvaras, taču viņš Vācijas abas cīņas beidza neizšķirti. Negaidīti šaj svarā triumfēja jaunais Vācijas bokseru talants Herchenbach's, kas ar saviem zibenīgiem sitieniem iespaidīgi izpunktēja Itālijas meistaru Poli.

Vidējā svarā galveno interesi sastāja Schmidt'a (Vācija) un itāļa Battaglia cīņa. Pēc līdzvērtīgas sacensības to pasludināja par neizšķirtu, ar ko abi sīvie konkurenti kopēji dalīja 1. vietu. Maz pazīstamais ungārs Kass ablem 1. vietas ieņēmējiem zaudēja ar lielu punktu starpību.

Pussmagā svarā atsevišķas klases virs bija Vācijas vidējā svara meistars Pepper's. Viņš Itali Spalardi sita ar knock-out jau 1. gājienā. Pepper'a spēcīgie sitieni arī ungāru Jaszai valrākkārt noguldīja uz dēļiem, taču pateicoties milzīgajam izturības krājumam, ungārs izturēja cīņu līdz galam. Pepper'a punktu uzvara, protams, telcās ļoti iespaidīga. Jaszai ierādojās 2. vietā. Viņš, līdzīgi Pepper'am, itāļa Spalardi pretestību satrieca jau pirmajās 3 minūtēs.

Smagā svarā triumfēja Eiropas meistara titula īpašnieks ten Hoff's (Vācija). Jau 1. gājienā viņš atzīmēja knock-out uzvaru pār Itālijas reprezentantu Chiesu. Otrā sacensībā ten Hoff's ar lielu punktu pārākumu pārspēja ungāru Homolya. Par otru teicamāko smagsvaru sev pierādīja Chiesa (Itālija), kuram 3. roundā padevās jaunais ungārs Homolya.

Vācijas bokseru lielisko gatavību visspilgtāk raksturo tas, ka 16 cīņās Vācijas reprezentanti nav piedzīvojuši nevienu zaudējumu. Tikai 4 sacensības viņi beigušī neizšķirti, bet pārējās 12 cīņas devušas skaistas uzvaras Vācijas izlases pārstāvjiem. Krāšņā uzvara kopvērtējumā Vācija pamatoti izvirza par Eiropas pašreiz spēcīgāko boksa nāciju. Līdz šim šī goda vieta piederēja Itālijai, kas labākās sekmes atzīmēja pēdējās Eiropas meistarsacīkstēs Breslavā.

Āk, prieks, — kāds prieks: jau pirmais sniegs! Vācu pasaules slavenie daiļslidotāji — līgadīgais meistarpāris Maxi'ja un Ernst's Baier'i. Šoreiz viņus redzam bez slidām — jo vispirms no ledus jāaizved sniegs. To abi vācu iemīlotie sportisti veic pašu spēkiem, jo darba rokas nepieciešamas svarīgākiem uzdevumiem. Arī mūsu ziemas sportisti vakar bija redzami talkā ASK laukumā, lai kopējiem spēkiem iekārtotu ātrslidošanas skrejceļu, kā arī sagatavotu laukumus ledushokejam un daiļslidošanai.

Starta piecnieks atkal ASK basketbolistu bīstamākais konkurents

Kā senās dienās Starta un US vienības svin iespaidīgas uzvaras

Basketbola meistarības turpinājumā vakar iezīmējās izteiksmīgi Starta un US vienību panākumi. Šie mūsu basketbola vēstures ievērojamie sāncenši vakar meistarības 2. spēļu kārtā svinēja pārliecinošas uzvaras. Starts pievelca Daugaviešu izlasi 36—23 (19—18), un US pārspēja LSB virknējumu ar vēl iespaidīgāku 46—25 (15—14) punktu starpību. Vakar tādi basketbola meistarības cīņas izvērtās par spilgtu agrāko dienu slavas atblāzmu, kad Starta un US piecnieki gāja no uzvaras uz uzvaru. Sevišķi lielu uzmanību pelna Starta panākumi. Starts tagad izvirzījies meistarības turnīra priekšgalā, un dibināti uzskatāms par meistarvienības ASK bīstamāko konkurentu. Nākamā svētdienā risināsies svarīgā ASK — Starta spēkošanās, kas ari noskaidros Latvijas meistarsacīkšu galveno uzvaras kandidātu. Vakar mūsu labāko basketbolistu sacensības atkal bija pulcējušas pilnu vingrotavu skatītājiem.

STUDENTU LIELISKĀS PĒDĒJĀS 10 MINŪTES

Pirms nedēļas US piedzīvoja smagu 26 punktu zaudējumu pret Starta vienību, bet vakar studenti jauki uzlaboja savu stāvokli punktu tabulā, pievelcot ar noteiktu 46—25 (15—14) pārsvaru LSB reprezentāciju. Vadošo lomu US nodrošināja jau 1. puslaikā, kad galvenokārt Elmūta un Krisona veiksmīgi raidījumi studentiem reiz deva jau 13—6 virsroku. Puslaika otrā posmā LSB ceribas uzlabojās. «Ēlesbenieku» uzbrukuma vadītājs Brinkmanis pēc kārtas guva vairākus skaistus grozus. Nākot ar metieniem vēl taikā Nārunam un Ābolam, LSB punktu starpību aizvien vairāk samazināja, un puslaika beigu signālam atskanot, rezultāts US labā teicās tikai 15—14. Viena punkta starpība lika gaidīt sacensības turpinājumā spraigu un intriģējošu risinājumu. Taču laukumā jau 2. puslaika ievadījumā bija vērojama pavisam pretēja aina. Noskaidrojās, ka US piecnieks izdarījis izdevīgu spēlētāju maiņu, kur Puriņa vietā nāca Romanovskis. Pēdējā lielais augums sagādāja LSB basketbolistiem nepārvaramas grūtības cīņā pie grozu. Gan vēl brīdi LSB vīri sīvi pretojās, bet tad aizvien noteiktāk sāka domināt US zilo krāsu nesēji. Par pilnīgu studentu triumfu izvērtās pēdējās 10 minūtes. Tad studentu saspēlē viss ritēja kā pa «diedzīgu». Pēc kārtas Elmūts, Krisons, Andersons, Lerchs, tad atkal Elmūts leguva 12 punktus. Ar to vēl tomēr studentu panākumu sērija nebeidzās. No 26—21 rezultāta US savu pārsvaru beidzamās 10 minūtēs palielināja līdz 46—25. Tas bija tiešām veiksmīgs US cīņas posms, kur maz ko pret studentiem spēja panākt ari LSB telcamie aizsardzības veidotāji Ābols un Teriņš. Gala rezultātā skatītāji sveica negaidīti augstu US uzvaru 46—25. Skaidrs, ka ozvarēšanu izšķira US lielais 2. puslaiks. US sniegumā tad varēja skaisti novērot, ko nozīmē piedzīvojumi un rutina. Šo savu priekšrocību Elmūts un Co. priekšzīmīgi izmantoja jau sākot 2. puslaiku, izvedot sekmīgi kādreiz tik populāro centra kombināciju, ko LSB aizsardzība nemaz nebija sagaidījusi. Blakus Elmūtam ari Andersons ar Krisonu pierādīja, ka viņi mazliet nopietnāk patrenējoties atkal var būt izcilas personības mūsu labāko basketbolistu vidū. US jaunākā vienības dalībnieka Romanovska sniegums kopējā sasolē vēl rakstarojams kā pasmags, neizkopts, taču to teicami atsver lielais, spēcīgais augums. Vēl gan šim pulsim, kas skata zīņā atgādina drizāk smagatlētu kā straujās basketbola spēles piekopēju, pavīļi ar izturības krājumu. LSB likteni vakar pilnīgi izšķira neprecīzā uzbrucēju darbība. Patikams izņēmums šai zīņā bija vienīgi Brinkmanis, kas parasta apmēra laukumā, šķiet, atkal sasniedzis savu labāko dienu forma. Uzbrucēju neveiksmes padarīja grūtu ari LSB aizsardzības darbu, kur tik daudz sviedru bija jālej, lai segtu studentu lielos vīrus Elmūtu un Romanovski. Uzvarētāju labā Elmūts leguva 15 punktus, Krisons — 10, Romanovskis — 7, Puriņš — 6, Lerchs — 4 un Andersons — 4. LSB piecnieka «grozu karalis» bija Brinkmanis — 12 p., tad O. Nārusa — 7, Ābols — 5, Dīkmanis — 1 un Teriņš — 0. Sacensība risinājās Paegles (Starta) un Justa (ASK) vadībā.

Bez zaudējumiem — Starts un ASK

Latvijas basketbola meistarības izcīņā absolvētas gan tikai 2 spēļu kārtas, taču no 5 vienībām bez zaudējumiem ir vairs tikai Starta un ASK piecnieki. Punktu tabula pašreiz sniedz šādu ainu:

	Sočies	Grozi	Punkti
1. Starts	2	81—42	2—0
2. ASK	1	50—32	1—0
3. US	2	65—70	1—1
4. LSB	1	25—46	0—1
5. Daugavieši	2	55—86	0—2

Meistarības nākamā kārtā, bez svarīxās vadošo vienību Starta un ASK sacīkstes, vēl notiks LSB — Daugavieši sacensība, Brīvs 3. kārtā ir US piecnieks.

KRAUKĻA ĻAUDIS DOMĀ PAR MEISTARA GODA ATGŪŠANU

Pagājušā gadā Rīgas meistarības turnīrā Starts uzvarēja Daugaviešus galvenokārt ar laimes palīdzību, gūstot 1 punkta pārākumu. Vakar šie abi nopietnie konkurenti pirmo reizi sastapās Latvijas meistarības izcīņā. Ari šoreiz triumfēja Starta virknējums. Tikai vakar Krauklja vadītā piecnieka uzvara telcās īsti pārliecinoša un pelnīta 36—23 (19—8). Neplīna gada laikā tātad Starta un Daugaviešu spēlas krasi pārmainījušās. Par to ari patiesībā nav daudz ko brīnīties, jo kamēr Starts leguvis sev lielisku aizsargu pāri, Daugaviešu sastāvā vairs neredzam Graudiņu, Jurki, Šulcu un Ringu. Tie visi pārāk telcami spēki, lai viņu izturēkums neietekmētu visas vienības sniegumu. Pirmajās minūtēs straujākie Daugaviešu spēlētāji panāca 2—0, tad 3—2 vadību. Noskaidroja par pārāko sacensonī laukumā gan valdīja tikai isu brīdi. Zeboliņa metiens, kuram vēl pa grozam pievienoja abi veiklie aizsargi Altbergs ar Šternu, brīnumātri izcīnīja «startiešiem» 8—3 pārsvaru, un tālākā spēles risinājumā Daugavieši tuvāk par 3 punktiem Starta atzīmei nebiekļuva. Puslaika vidū Daugavieši nomainīja Šulmani, kas ari izrādījās neizdevīgi, un kad vēl ar metieniem gandriz kā slavas spožākās dienās paveicās Krauklim, tad Starta pārākumu vairs nebija iespējams apstrīdēt. Puslaiku

(Turpinājums 2. lp. p.)

priekšrocību Elmūts un Co. priekšzīmīgi izmantoja jau sākot 2. puslaiku, izvedot sekmīgi kādreiz tik populāro centra kombināciju, ko LSB aizsardzība nemaz nebija sagaidījusi. Blakus Elmūtam ari Andersons ar Krisonu pierādīja, ka viņi mazliet nopietnāk patrenējoties atkal var būt izcilas personības mūsu labāko basketbolistu vidū. US jaunākā vienības dalībnieka Romanovska sniegums kopējā sasolē vēl rakstarojams kā pasmags, neizkopts, taču to teicami atsver lielais, spēcīgais augums. Vēl gan šim pulsim, kas skata zīņā atgādina drizāk smagatlētu kā straujās basketbola spēles piekopēju, pavīļi ar izturības krājumu. LSB likteni vakar pilnīgi izšķira neprecīzā uzbrucēju darbība. Patikams izņēmums šai zīņā bija vienīgi Brinkmanis, kas parasta apmēra laukumā, šķiet, atkal sasniedzis savu labāko dienu forma. Uzbrucēju neveiksmes padarīja grūtu ari LSB aizsardzības darbu, kur tik daudz sviedru bija jālej, lai segtu studentu lielos vīrus Elmūtu un Romanovski. Uzvarētāju labā Elmūts leguva 15 punktus, Krisons — 10, Romanovskis — 7, Puriņš — 6, Lerchs — 4 un Andersons — 4. LSB piecnieka «grozu karalis» bija Brinkmanis — 12 p., tad O. Nārusa — 7, Ābols — 5, Dīkmanis — 1 un Teriņš — 0. Sacensība risinājās Paegles (Starta) un Justa (ASK) vadībā.

KRAUKĻA ĻAUDIS DOMĀ PAR MEISTARA GODA ATGŪŠANU

Pagājušā gadā Rīgas meistarības turnīrā Starts uzvarēja Daugaviešus galvenokārt ar laimes palīdzību, gūstot 1 punkta pārākumu. Vakar šie abi nopietnie konkurenti pirmo reizi sastapās Latvijas meistarības izcīņā. Ari šoreiz triumfēja Starta virknējums. Tikai vakar Krauklja vadītā piecnieka uzvara telcās īsti pārliecinoša un pelnīta 36—23 (19—8). Neplīna gada laikā tātad Starta un Daugaviešu spēlas krasi pārmainījušās. Par to ari patiesībā nav daudz ko brīnīties, jo kamēr Starts leguvis sev lielisku aizsargu pāri, Daugaviešu sastāvā vairs neredzam Graudiņu, Jurki, Šulcu un Ringu. Tie visi pārāk telcami spēki, lai viņu izturēkums neietekmētu visas vienības sniegumu. Pirmajās minūtēs straujākie Daugaviešu spēlētāji panāca 2—0, tad 3—2 vadību. Noskaidroja par pārāko sacensonī laukumā gan valdīja tikai isu brīdi. Zeboliņa metiens, kuram vēl pa grozam pievienoja abi veiklie aizsargi Altbergs ar Šternu, brīnumātri izcīnīja «startiešiem» 8—3 pārsvaru, un tālākā spēles risinājumā Daugavieši tuvāk par 3 punktiem Starta atzīmei nebiekļuva. Puslaika vidū Daugavieši nomainīja Šulmani, kas ari izrādījās neizdevīgi, un kad vēl ar metieniem gandriz kā slavas spožākās dienās paveicās Krauklim, tad Starta pārākumu vairs nebija iespējams apstrīdēt. Puslaiku

(Turpinājums 2. lp. p.)

Latvijas vieglatlētu Nr. 1 — Jānis Stendzenieks

«Sporta Pasaule» jau agrāk pastāstījusi, ka daudzcīņas punktu tabulu vērtējumā Jāņa Stendzenieka (Daugavieši) šogad sasniegtā jaunā Latvijas 69,35 m rekorda atzīme šķēpa mešanā reizē ir mūsu vieglatlētikas visu laiku ievērojamākais rezultāts. Līdz šim latviešu «rekordu rekorda» gods piederēja Kiviša 100 m veiksmam 10,6 sekundēs, kura vērtība līdzināšās 966 punktiem. Tagad sprinta lielmeistara vietā stājies mūsu daudzsološais šķēpa mešanas talants. Stendzenieka rekordsasniegums, protams, nostājas ari Latvijas šīgada teicamāko rezultātu priekšgalā, kur vērtīgākās atzīmes sniedz šādu skatu:

1. J. Stendzenieks 995 p. (šķēps — 69,35)
2. A. Tirners 909 p. (1500 — 4:01,1)
3. E. Jēkabsons 894 p. (disks — 46,55)
4. J. Baumanis 880 p. (lode — 14,61)
5. E. Jēkabsons 871 p. (lode — 14,53)
6. B. Selga 864 p. (vesers — 48,70)
7. E. Poltroks 858 p. (disks — 44,74)
8. V. Ilgaž 853 p. (3000 m — 8:56,2)
9. J. Rītiņš 850 p. (1500 m — 4:06,2)
10. V. Teteris 848 p. (1500 m — 4:06,4)

Pirmā desmitā, kā redzams, dominē tikai metēji un skrējēji, kamēr nav pievienojies lēkšanas disciplīnas pārstāvja. Pirmo reizi mūsu labāko sasniegumu galvgalā ierindojusies vesera mešana, kuru līdz šim uzskatījām par vienu no tādām sacensībām, kur starptautiskā konkurencē mums grūti pastāvēt. Citīgais latviešu rekordists Selga nākotnes ainu tagad pārvērtis jau daudz priecīgāku. Teicamāko rezultātu (augstā virknējumā 51. vietu leņķī J. Gailis 843 p. (100 m — 11,8 sek.); 12. I. Driba 842. p. (disks — 44,25 m); 13. V. Teteris 839 p. (800 m — 1:58,2 min.); 14. A. Jamonts (800 m — 1:58,4 min.) un K. Dīmsdorfs 834 p. (augstlēkšana — 1,84 m); 16. V. Vītols (5000 m — 16:37,6 min.) un V. Sauliņš 831 p. (vesers — 47,37 m); 18. J. Rītiņš 830 p. (800 m — 1:58,6 min.); 19. V. Vītols 828 p. (3000 m — 9:01,1 min.); 20. A. Tirners 820 p. (800 m — 1:59,0). Tāds izskatās mūsu šīs sezonas 20 vērtīgāko rezultātu saraksts. Interesanta aina paveras, ja vienkopus sarindo ik sacensības labāko sasniegumu, kas skaisti pierāda, kurās disciplīnās latviešu vieglatlēti vislevērojamāk tuvojušies starptautiskai klasei, un kur mūsu spējas aizvadītā sezonā bijušas vājākā kvalitāti. Pirmā vietā, protams, nostājas šķēpa mešana ar 995 punktu atzīmi (69,35 m): 2. 1500 m — 909 p. (4:01,1 min.); 3. disks — 884 p. (46,55 m); 4. lode — 880 p. (14,61 m); 5. vesers — 864 p. (48,70 m); 6. 3000 m — 853 p. (8:56,2 min.); 7. 100 m — 843 p. (11,0 sek.); 8. 800 m — 839 p. (1:58,2 min.); 9. augstlēkšana — 834 p. (1,84 m); 10. 5000 m — 831 p. (16:37,6 min.); 11. 2000 m — 794 p. (5:49,2 min.); 12. kārtslēkšana — 775 p. (3,70 m); 13. 1000 m — 770 p. (2:38,2 min.); 14. 200 m — 768 p. (22,9 sek.); 15. 10000 m — 758 p. (33:31,0 min.); 16. 400 m barjēri — 737 p. (59,1 sek.); 17. 110 m barjēri — 736 p. (16,3 sek.); 18. 400 m — 735 p. (52,6 sek.); 19. tāllēkšana — 688 p. (6,55 m) un 20. trīssoļlēkšana — 677 p. (13,215 m). Pilnīgi skaidri šī raksturīgā statistika pierāda, ka mūsu vieglatlētikai jāņaj talanti visvairāk nepieciešami trīssoļlēkšanā, tāllēkšanā, 400 metros un barjērskrējienos. Kā mazs pārsteigums atzīmējams, ka pie mums mazāk populārā 400 m barjērskrējienā realizēti vērtīgāki sasniegumi kā 110 m distancē.

Latvietis latvieņu vieglatlētikas representanti aizvadītā sezonā bijuši mešanas sacensību speciālisti un vidusdistančieki.

Eiropas šīgada labākais vīrs — Gunders Häggs

Brīnišķā zviedru vidusdistančieka Gundera Häggs rekordu virkne viņu šogad izvirzīja par zemes lodes populārāko vieglatlētu. Paškirstot somu izstrādātās daudzcīņas punktu tabulas, Häggs sasniegumi iegūst jaunu lielisku apliecinājumu. Eiropas šīs sezonas vērtīgāko rezultātu pirmajā desmitā ienomenālā zviedra vārds ierindojās ne mazāk kā piecās vietās. Mūsu kontinenta šīgada 20 labākie sasniegumi ir:

1. Häggs (Zviedrija) 1196 p. (3000 m — 8:01,2)
2. Häggs (Zviedrija) 1184 p. (5000 m — 13:58,2)
3. Lampert's (Vācija) 1162 p. (disks — 53,48)
4. Häggs (Zviedrija) 1138 p. (2000 m — 5:11,8)
5. Hellströms (Zviedrija) 1129 p. (3000 m — 8:10,4)
6. Arne Andersons (Zviedrija) 1122 p. (3000 m — 8:11,4)
7. Häggs (Zviedrija) 1116 p. (1500 m — 3:45,8)
8. Storch's (Vācija) 1104 p. (vesers — 57,80)
9. Oskar's Lutz's (Vācija) 1101 p. (vesers — 57,68)
10. Consolini (Itālija) 1096 p. (disks — 51,69)
11. Tossi (Itālija) 1086 p. (disks — 51,43 m); 12. Lanci (Itālija) 1084 p. (1000 m — 2:22,3 min.); 13. Brats (Zviedrija) un Östbrinks (Zviedrija) 1080 p. (abi 3000 m — 8:17,6 min.); 15. Lidmans (Zviedrija) 1078 p. (110 m barjēri — 14,2 sek.); 16. Hellströms (Zviedrija) 1073 p. (5000 m — 14:26,4 min.); 17. R. Andersons (Zviedrija) 1072 p. (1000 m — 2:22,8 min.); 18. Arne Andersons (Zviedrija) (1500 m — 3:49,0 min.) un Larsons (Zviedrija) 1070 p. (5000 m — 14:26,0 min.); 20. Arne Andersons (Zviedrija) 1065 (1000 m — 2:23,1 min.).

Vienā zīņā teicamāko eiropiešu saraksts ļoti līdzinās mūsu izlasei. Proti, ari Eiropas mērogā lēcēju rezultāti palikuši tālu aiz skrējēju un metēju varējumiem. Tā apliecina vēl tas, ka Eiropai lēkšanas sacensībās nepieder neviens pasaules rekords. Häggs izcilākie sasniegumi, kā to pavēsta daudzcīņas punktu vērtējums, ir viņa pasaules rekordi 3000 m un 5000 m skrējienos. Interesanti, ka līdzīgas domas izteicis ari Häggs lielais priekšgājējs slavenais somu gargabalnieks Paavo Nurmi. Eiropas šīgada teicamākie rezultāti atsevišķās sacensībās sarindojās šādi: 1. 3000 m — 1196 p. (8:01,2 min.); 2. 5000 m — 1184 p. (13:58,2 min.); 3. disks — 1162 p. (53,48 m); 4. 2000 m — 1138 p. (5:11,8 min.); 5. 1500 m — 1118 p. (3:45,8 min.); 6. vesers — 1104 p. (57,80 m); 7. 1000 m — 1084 p. (2:22,3 min.); 8. 110 m barjēri — 1078 p. (14,2 sek.); 9. 10000 m — 1063 p. (30:09,4 min.; 10. 400 m — 1049 p. (47,3 sek.); 11. 800 m — 1047 p. (1:50,4 min.); 12. 100 m — 1036 p. (10,4 sek.); 13. 200 m — 1032 p. (21,0 sek.); 14. šķēps — 1029 p. (71,24 m); 15. lode — 1019 p. (15,87 m); 16. augstlēkšana — 1013 p. (1,98 m); 17. 400 m barjēri — 1010 p. (52,8 sek.-; 18. kārtslēkšana — 986 p. (4,17 m); 19. tāllēkšana — 965 p. (7,56 m) un 20. trīssoļlēkšana — 930 p. (15,00 m). Eiropiešu vērtīgāko varējums sākās ar vidējām distancēm, un to nobeidz tāllēkšana un trīssoļlēkšana. Beigās, tā tad, ir tādas pašas kā mūsu labāko virknējumam. Tādi ne tikai Latvijā, bet ari visā Eiropā lēcēju spēlus neizsniedz skrējēju un metēju līmeni. Bez šeit minētiem sasniegumiem viens no Eiropas ievērojamākiem 1942. gada panākumiem ir Vācijas lieliskā atlēta Ernst'a Schmidt'a 7290 punktu atzīme desmitcīņā, bet somu punktu tabulās atsevišķs vērtējums daudzcīņai nav, kādēļ ari Schmidt'a pelnītā vieta augstāk skatāmā statistikā nav iespējams ierindot.

Četras reizes Lidija Gaile (Auseklis)

Mūsu nopelnīgais bagātā trenera Rīcharda Dekšeņiela izstrādātās punktu tabulas, kurā arī sieviešu vieglatlētiņas sasniegumu vērtēšanai par pamatu ņemta 1000 punktu sistēma, ir vienmēr šāda veida darbs pasaulē. Mūsu zemē R. Dekšeņiela punktu tabulas tad pilnīgi aizstāja un pēc tām vērtē rezultātus arī Latvijas pieccīņas meistarības izcīņā. Sametkļājot R. Dekšeņiela tabulās latviešu vieglatlētēs šīgada teicamākiem sasniegumiem atbilstošo punktu skaitu, paveras aina, kas spilgti apliecina mūsu pašreiz ievērojamākās atlētes Lidijas Gailes milzu lomu Latvijas sieviešu sportā. Viņai 1942. gada statistikā pieder četras pirmās vietas:

1. L. Gaile 777 p. (100 m — 12,4)
2. L. Gaile 740 p. (šķēp. — 8,82)
3. L. Gaile 737 p. (60 m barj. — 12,0)
4. L. Gaile 720 p. (60 m — 7,9)
5. I. Pūce 716 p. (šķēps — 40,46)
6. L. Gaile 693 p. (200 m — 26,2)
7. L. Pūce 647 p. (lode — 11,92)
8. V. Bērziņa 617 p. (60 m — 8,2)
9. M. Timma 616 p. (šķēp. — 8,12)
10. M. Timma 611 p. (100 m — 13,2)

Līdz tādu īaskaitāmu mūsu šī sezonas 10 labāko rezultātu vairākumam ir kur galvgalā septiņiekārši dominē vienīgi Gailes un Pūces vārdi. Tikai pirmā desmita beigās atrodama arī jaunās pasaules spēlēgākās reprezentantes valmierietē V. Bērziņa un Timma. 100 m veikums 12,4 sekundēs, kas pedanss, ir pats vērtīgākais «grauds» Gailes rekordu apcirknī. No mūsu pašreizējiem rekordiem Gailes sasniegums 60 metru pārspēj tikai Alides Niklases 7,7 sekunde rezultāts 60 m skrēšanā, kas pielīdzināms 793 punktu vērtībai. Niklases 60 m rekords reiz ir arī Latvijas vieglatlētiņu sacensībās, aiz kura 2. vietā seko Gailes varētājam. 100 m distancē (777 p.). Tālāk 3. vietā atkal ārā Niklase 744 p. (80 m — 10,2 sek.); 4. Gaile 740 p. (šķēkšana — 8,82 m); 5. Gaile 737 p. (50 m barjerā — 12,2 sek.); 6. Pūce 713 p. (šķēps — 40,38 m); 7. Pūce 704 p. (lode — 12,39 m); 8. Niklase un Gaile 693 p. (200 m — 26,2 sek.); 9. Krose 664 p. (augstskāšana — 1,50 m) un 10. Jūrmala 594 p. (šķēps — 36,94 m). Šādā kārtībā pēc savām vērtībām sarindojās Latvijas rekordu atzīmes, kuru «rekordu rekorda» gods piekrīt Niklases sasniegumam 60 m skrēšanā.

Sporta kongresam sanākot

Svarīgas dienas mūsu sporta dzīve būs 12. un 13. decembris, kad latviešu sporta vadītāji aicināti, kopējā kongresā pulcēsies visu Latvijas sporta organizāciju pārstāvji, lai apspriestu svarīgākos sporta un fiziskās audzināšanas jautājumus. Kongress savu darbu sāk 12. decembrī plkst. 10 Gertrūdes ielā 6 un turpināsies 2. dienas. Pēc Latvijas atbrīvošanas no boļševiku varas latviešu sporta saimes vadītāji tik kupļā skaitā kopā sanāks pirmo reizi. Kongresa darbiņa paredzēta ļoti plaša un vispusīga. Kongress skaidri nosprauds tās līnijas, pa kurām iet mūsu sporta atjaunošanas darbam. Izsmeļošus ziņojumus par līdz šim veikto sniegs visu biedrību vadītāji. Ar sevišķu interesi jāuzklausa provinces balss, kur dažviet jāsastopas ar nopietnām grūtībām. Mūsu vēlējums sporta kongresa darbiniekiem lai ir: visu veikt sekmīgi, kas nākotnes dienās Latvijas sporta saimes sasniegumus darītu aizvien lielākus, ceļu aizvien augstāk brīvas Jaunās Eiropas tautu draudzībā.

Jauno paukotāju pirmā debija

Pielīkot lietpratīgu darbu, pareizas treņņu metodes un nopietnāmu uzmanību, sporta biedrība Auseklis savā pasparnā spēj izaudzināt kupļu jaunu paukotāju pauduli. Dala no jaunajiem sportistiem, turīdami drošmes urstāties atlētiskās priekšā, vakar spēkojās pirmajās sacensībās ar zobenu. Pirmo vietu ieguva Ilgvars Beitāns; 2. bija Imārs Maseis; 3. Erika Ulmanis. Lai noskaidrotu uzvarētāju starp Beitāna un Maseļa sotīka papildus cīņa, kurā pārākais izrādījās pirmais. Vēl trīs uzvarētāji nodemonstrēja tai ir krietnu tehnisko un taktisko gatavību, pierādot arī tīkamu stilu. Skaitītājus vēl iepriecināja Latvijas meistare Marita Bočanska, kura paukošanā ar florešī pārliecināki uzvarēja mūsu kādreizējo Eempioni Irmu Mühberg. Meistares Bočanskas jaunajam bāja tieši meistarīgs. Ar interesi gaidāmas viņas nākamās cīņas pret pārējām mūsu lāzīkām paukotājām.

US VOLEJBOLISTI ZAUDĒ.

Vakar sākās Rīgas volejbola meistarības izcīņa 1942. gadam. Vienību sadalījums klasēs ir šāds: vyrēšķi spēlēs 4 spēcīgākās vienības — US, Starts, VEF un Boldērāja. 1. klasē vien pārējo klubu īrlases, bet 2. klasē biedrīte ņēma dzīvu garnīrāšanas. Sievietes sacentīsies 1. un 2. klasē, pie kam 1. klasē iedalīti US, Daugavieļu un Starta sešnieki.

Meistarības galvenā grupā — vyrēšķi notiekošās spēles vakar novērēja lopotāju ar sevišķi lielu vērtību. Tām trūka spraigums, va ari atsevišķo vienību saspēle neapmierināja. Šādēļ sacensības vienādās visai vienmuļi. Kā vērtīgākā no vakardienas spēlēm uzskatāma VEF — Boldērāja zastapšanās. 1. setā boldērājieši iesniņa 9—4, tad 11—4 pārsvaru, bet VEF spēlētāji rezultātu tomēr paspēja līdzvarot. Tālākā spēlē jau no ieļķi domināja VEF, gūstot 16—13, 16—9 uzvaru. Otrā spēle nesa mazu pārsteigumu: Starts visai pārliecinoši plovēja Rīgas un Latvijas meistarvienību US ar 15—12, 15—9. US sastāvā darbojās arī lauksteigtāsā gremdētājs Pauders, bet savainoto Hermanovski atvietoja Siolcers. Ari Starta sāākā bija tāma sastāva. Pēdējā laikā Auseklis spēlētājs Skrastiņš. Abas vienības bija tās no sava parastā snieguma. Uzvarēja vienība ar labākajiem gremdētājiem: sevišķi teicami vakar spēkoja Allis, kamēr US «dāzīnā» Pauderam nebija laimīgā diena.

Daudz aizvākās sacensības notika 1. klasē. Jau pirmajā kārtā risinājās ļoti svarīga spēle — sacentās Amatiers ar Auseķli. Šis abas uzskatāmas par 1. klases uzvaras favorītēm, kuriem visīstākās izredzes ieņemt 1. vietu un iekļūt virsligā. Pēc sīvas cīņas uzvaru atzīmēja Auseķlis ar 6—15, 15—3, 15—13. Uzvarētājiem ieņēmumi darbojās Berušīte. LDzB uvarēja Vyrīs 15—3, 10—15, 16—7, bet Daugavieļi tikai pēc sīvas cīņas nārāpās «Dīķa» vienību Senču Sīlu 15—9, 13—15, 15—13.

Sieviešu 2. klasē, sākarā ar US 2. un Vyrīs vienību atsaukšanu, paredzētās spēles nenotika. Uzvaras dēļ iīkad cīnīsies Auseķļa un Daugavieļa 2. sastāvs, pie kam jau tagad ir skaidrs, ka 1. klasē kā ceļārtā vienība ieies Auseķlis. Jo Daugavieļes nebauda šis tiesības.

Turpmākā spēļu kārtība volejbola meistarībā šādā: svētdienā, 13. decembrī, Ērģļu ielā, vingrotavā spēlēs: 2. klasē vīrieši plkst. 15.30 US — Starts (Iesnesis Blāms), plkst. 16.00 VEF — Amatiers (Pacēle). Vīrieši 1. klasē plkst. 16.30 sacentīsies Amatiers — Daugavieļi (Kovals), plkst. 17.00 Auseķlis — LDzB (Dauģzīļonoks) un plkst. 17.30 Sonča Sīlu — Vyrīs (Bērzasons). Sieviešu 2. klasē plkst. 18.00 ciņāsies Auseķlis — Daugavieļes (Kleinmanis). Pēr kārtību atbildēs Auseķlis. DSG vingrotavā Vingrotāju ielā notiks virsligas sacensības. Plkst. 19.00 spēlēs US — Boldērāja (Ristānoms, Berzs) un plkst. 19.45 Starts — VEF (Auseņņa, Blāms). Sieviešu 1. klasē plkst. 20.15 sacentīsies US — Starts (A. Bērziņš, Sāliņš). Pēr kārtību atbildēs US, bet dēļ Zaļņa J. Augusta.

BASKETBOLA SAVIENĪBAS NĀKAMĀ SĒDE

notiks piektdien, 1. decembrī, plkst. 17 Gertrūdes ielā 6.

Eiropas un Latvijas 1942. gada teicamākās vieglatlētes

Latvijas lepnums — iršķārtējā rekordiste Lidija Gaile. — Vācijas un holandiešes Koenas-Blankeres hegemonija

Jauku ainu zīmē mūsu vieglatlētēju šīgada labākie sasniegumi. Aizvadītās sezonas bilancē atrodami 3 jauni Latvijas rekordi (100 m — 12,4 sek., 80 m barjerī — 12,5 sek. un tālēkšanā — 5,52 m), pie kam 1 rekorda atzīme atkārtota (200 m — 26,2 sek.). Visus šos vērtīgos rezultātus realizējusi Ausekļa krāsu pārstāve Lidija Gaile-Leimane. Šī daudzpusološa atlēte pašreiz ari atzīstama kā mūsu sieviešu vieglatlētikas krāšņākais lepnums. Gailes ievērojamie sasniegumi, kas uzrādīti bez nopietnākas konkurences, liecina, ka katrā zinā viņa spētu sekmīgi pastāvēt ari vīsplašākā mēroga starptautiskās sacensībās. Gailes rezultāti un uzvaras šogad bijušas tik iespaidīgas, ka viņa dibinātā godinātāma kā viena no mūsu vīsu laiku izcilākām vieglatlētēm, kas cienīgi nostājas blakus Elfrīdai Kukainei-Karlsonei, Zinaidai Zāgarai-Lieģinai, Annai Mucenieceī-Daukšai, Vilmai Kalninai-Kerstenai un Lavizei Pūcei. Ļoti iepriecina Gailes varējumu mīlīgā noteiktība. No mūsu agrākām meistarēm īpprojām savu uzvaru gūjusa turpina enerģiskā liepājniece Pūce, kura: triumfu mešanas disciplinās pārtrauc vienīgi spēka pārbagātā Rīgas diskobole Koluža. Par daudzpusīgākām nākotnes dzīeņu talantēm izvēdojušās sprinta un tēkšanas sacensība speciālistes Timma un Freimane. Visu atzīmju pelna valmierietes un daugavpilietes, kuru vieglatlētēju pulciņš kupli sazaļojis skaitliskā ziņā. Ar lielām cerībām nākotnē var raudzīties čakās «Dāliņa pilsētas» meitās. Pirmo reizi mūsu labāko sarakstā ierindojušās ari vairākas Atzputes vieglatlētes, kuru sasniegumi gan varbūt pelnā mazāku ievērību, bet galvenā vērtība šeit piemīt vēstījumam, ka ari atzpuotes pievērsušās skalstajam vieglatlētikas sportam. To zinās kārs, kāda loma pirms gadu desmita Latvijas sieviešu sportā piemīta Elfrīdai Kukainei-Karlsonei. Viņa savas aktīvās gaitas izbeidza jau 1931. gada rudenī, taču tagad, pārbaudot savas spējas normu sacīkstēs, mūsu neaizmirstamā ekskrekdiste disku atzraidīja 27,74 m tālu, kas šīgada statistikā vīnai dod 6. vietu. Šis samērā ir kā neievērojamais notikums tomēr dod vērtīgu pierādījumu, ka ari bez speciāla treņņa Kukaine-Karlsone vēl vienmēr ir viena no latviešu teicamākām diska metējām. Sieviešu vieglatlētikā neapšaubāmi vadošā loma pieder Ausekļa krāsu pārstāvēm, aiz kurām tālāk seko Daugavietes, valmierietes, liepājnieces un daugavpilietes. Ausekļa vieglatlētēs viskuplāk reprezentējas ari Latvijas 1942. gada 10 labāko virknēņmā.

LATVIJAS 1942. GADA 10 LABĀKĀS VIEGLATLETES.

60 m

L. Gaile (Auseklis)	7.9
E. Bērziņa (Valmieras SB)	8.2
M. Timma (Auseklis)	8.3
M. Rambeka (Auseklis)	8.3
J. Purcīte (Daugavpils SB)	8.3
G. Vorocka (Daugavpils SB)	8.3
I. Niedra (VEF)	8.4
J. Jurgāne (Alūksnes SB)	8.5
I. Sūbrāde (DSB)	8.5
E. Plūme (Valmieras SB)	8.6
J. Freimane (Daugavieļi)	8.6

100 m

L. Gaile (Auseklis)	12.4 (rekords)
M. Timma (Auseklis)	13.2
J. Freimane (Daugavieļi)	13.5
M. Rambeka (Auseklis)	13.6
L. Dūre (LSB)	13.6
N. Konce (Auseklis)	13.9
E. Plūme (Valmieras SB)	14.0
E. Bērziņa (Valmieras SB)	14.0
M. Viba (Valmieras SB)	14.1
S. Lēve (Valmieras SB)	14.1

200 m

L. Gaile (Auseklis)	26.2 (atkārtots rekords)
I. Niedra (VEF)	29.5
J. Purcīte (Daugavpils SB)	30.3
I. Sūbrāde (DSB)	30.5
N. Konce (Auseklis)	30.7
S. Lēve (Valmieras SB)	31.2
M. Viba (Valmieras SB)	31.4
V. Purcīte (Daugavpils SB)	32.1
A. Bitmane (Aizputes SK)	32.2
V. Bērziņa (Valmieras SB)	32.8
H. Sūbrāde (Aizputes SK)	32.8

80 m barjerī

L. Gaile (Auseklis)	12.5 (rekords)
V. Bērziņa (Valmieras SB)	14.2
J. Freimane (Daugavieļi)	14.4
E. Lilisone (US)	14.6
M. Viba (Valmieras SB)	14.9
Z. Rebuka (Valmieras SB)	15.1
N. Konce (Auseklis)	15.2
L. Stārosta (VEF)	16.1
I. Meldere (Auseklis)	16.2
M. Gerdena (Valmieras SB)	16.3

4×100 m

Auseklis	54.5
Valmieras SB	56.5
Daugavpils SB	56.8
VEF	57.4
Aizputes SK	60.3

Tālēkšanā

L. Gaile (Auseklis)	5.52 (rekords)
M. Timma (Auseklis)	5.13
E. Lilisone (US)	4.83
L. Stārosta (VEF)	4.79
S. Sorušeniece (DSB)	4.76
E. Plūme (Valmieras SB)	4.74

Pasaules rekordiste tālēkšanā Schultze (Vācija)

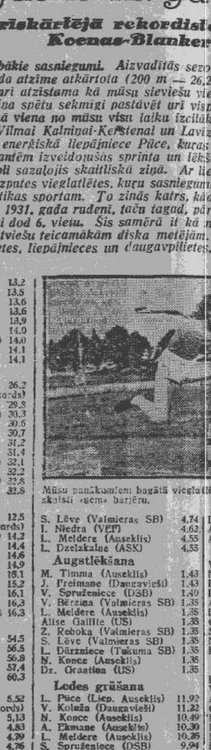

Mūsu paukkamlem bagātā vieglatlētē Lidija (Gaile (Auseklis) (O. Sprūdes uzņ.)

S. Lēve (Valmieras SB)	4.74
I. Niedra (VEF)	4.62
I. Meldere (Auseklis)	4.55
L. Dzelskalne (ASK)	4.55

Augstlēkšana

M. Timma (Auseklis)	1.43
J. Freimane (Daugavieļi)	1.43
V. Sorušeniece (DSB)	1.40
E. Bērziņa (Valmieras SB)	1.35
L. Meldere (Auseklis)	1.35
Z. Rebuka (Valmieras SB)	1.35
S. Lēve (Valmieras SB)	1.35
L. Dūrmīlere (Tukuma SB)	1.35
N. Konce (Auseklis)	1.35
Dz. Grantiņa (US)	1.35

Lodes grūšana

L. Pūce (Liep. Auseklis)	11.92
V. Koluža (Daugavieļi)	11.42
N. Konce (Auseklis)	10.49
A. Ekmane (Auseklis)	10.30
I. Meldere (Auseklis)	10.26
S. Sorušeniece (DSB)	9.94
Akmentiņa (Rēzeknes SB)	9.71

S. Stārosta (VEF)	9.40
Alise Gailīte (US)	9.34
A. Ozīte (Rēzeknes SB)	9.32

Diska mešana

V. Koluža (Daugavieļi)	38.24
N. Konce (Auseklis)	34.76
L. Pūce (Liep. Auseklis)	33.90
L. Meldere (Auseklis)	32.80
A. Ekmane (Auseklis)	32.85
E. Kukaine-Karlsone (US)	27.74
O. Jurkovska (Aizp. SK)	27.59
S. Sorušeniece (DSB)	26.70
N. Daukša (Daugavp. SB)	26.23
E. Macāne (Daugavp. SB)	26.00

Šķēpa mešana

L. Pūce (Liep. Auseklis)	40.46
V. Koluža (Daugavieļi)	38.12
A. Ekmane (Auseklis)	36.82
O. Jurkovska (Aizp. SK)	36.50
N. Konce (Auseklis)	36.39
L. Meldere (Auseklis)	36.35
N. Daukša (Daugavp. SB)	34.33
Dz. Tīrone (Valm. SB)	34.33
M. Lēve (Valmieras SB)	33.40

Paniņiņa (Alūksnes SB) 30.79

Pieccīņa

L. Pūce (Liep. Auseklis)	2156
L. Meldere (Auseklis)	2080
N. Konce (Auseklis)	1966
S. Sorušeniece (DSB)	1946
M. Lēve (Valmieras SB)	1788

EIROPAS 1942. GADA 5 LABĀKĀS VIEGLATLĒTES.

100 m

Koena-Blankera (Holande)	11.7
Schmidt (Vācija)	11.9
Biess (Vācija)	12.0
Steger'a (Vācija)	12.0
Thiel'e (Vācija)	12.2
Schutz'e (Vācija)	12.2

200 m

Biess (Vācija)	25.5
Grüssel'a (Vācija)	25.6
Müller'a (Vācija)	25.7
Kirchner'a (Vācija)	25.8
Cattanco (Itālija)	26.0
Steger'a (Vācija)	26.0
Gucter'a (Vācija)	26.0

80 m barjerī

Koena-Blankera (Holande) (atkārtots pasaules rekords)	11.3
Pollack'a (Vācija)	11.7
Biess (Vācija)	11.9
Eckert'e (Vācija)	11.9
Wahnemühl'e (Vācija)	11.9

Tālēkšana

Schulz'e (Vācija)	6.04
Koena-Blankera (Holande)	6.00
Thiel'e (Vācija)	5.71
Brennemann'e (Vācija)	5.68
Lockemann'e (Vācija)	5.68

Augstlēkšana

Koena-Blankera (Holande)	1.65
Soms (Vācija)	1.62
Leonhard'a (Vācija)	1.59
Schall'e (Vācija)	1.58
Schulz'e (Vācija)	1.58
Ewerz (Vācija)	1.58

Lodes grūšana

Unbescheidt'e (Vācija)	13.41
Mauermayer'e (Vācija)	13.27
Kirchoff'e (Vācija)	12.93
Stomel'e (Vācija)	12.77
Sozpesvari (Ungārija)	12.70

Diska mešana

Mauermayer'e (Vācija)	44.98
Hazomann'e (Vācija)	42.15
Mollenhauer'e (Vācija)	41.66
Nicsinska (Holande)	41.60
Stumpf'e (Vācija)	41.20

Šķēpa mešana

Steinheuer'e (Vācija) (pasaules rekords)	47.24
Rauma (Vācija)	46.33
Pape (Vācija)	43.07
Krüger'e (Vācija)	42.93
Flank'a (Vācija)	42.33

Lielākā vācu augstlēcēja grāfiņa Solms.

Somijas 25 gadu neatkarības dienā

Vakar savas valsts 25 gadu neatkarību svinēja somu tauta. Kopš 1917. gada 7. decembra, kad Somija pasludināja savu patstāvību, somu tauta piedzīvojusi daudz smaga brīžu. Vispirmā kārtā jāatceras 1939. gads, kad Somija, aizstāvot savu brīvību, stājās pretī boļševiku briesmu varai. Tas ir viens no tiem daudzajiem piemēriem, kas somu tautu parādījis visā viņas sirds skaidrajā dziļumā. Tas ir viens no lielajiem izšķirošanās brīžiem, kas granīta un tīkstošezeru zemes ļaudim devis lepno apzīmējumu — varoņu tauta. Ari tagad, savas valsts 26. neatkarības gadā, somu tauta stāv pasaules liktenā lielākā ciņā — pret boļševismu. Blakus visām dzīves nozarēm Somijas dēli gaviši pasaules slavu ari sportā. Hannes Kohlemainena un Paavo Nurmi nodibinātā, vēl nekad olimpiskās spēlēs nav pārtraukta sma hegemonija gargabalskrēšienos. Un ari somu sportists, kā katrs Somijas virs, vispirmā kārtā ir varonis, kas tagad atstājis sportu stadionus, lai palīdzēju Somijas karogam, kopā ar pārējo tautu karavīriem, izcīnīt drošas nākotnes dienas savai tēvzemei un visai Eiropai.

Livorno uzvaru noslēpums

Jau 9 spēļu kārtas absolvētas Itālijas futbola meistarības izcīņā, bet jaunais meistara goda kandidāts Livorno vienpadsmits vēl vienmēr gūļā nesavaļdīts Itālijas futbola speciālisti tagad ar lielu interesi cenšas atrisināt jautājumu, kur slēpjas Livorno futbolistu panākumu atslēga. Vienībā nespēlē nevienu valsts vienpadsmita dalībnieku. Livorno bīrasu, vīņā nav arī nevienas spēlētāja «zvaigznes», taču vīņu 11 vīru kopība veido tik spēcīgu komplektējumu, ka ārpusē sāciņa ātrā ari nāvesnal FC Tarinas vienībai, kura dod vairumu spēlētāju Itālijas izlases sastāvam. Tagad beidzot viņu speciālisti mēģīnuši apstāties pie Livorno rezultātu ārējā pusē. Pirmā pārī pēc gadījuma iecelotās Itālijā no Dienvidamerikas, un tālu sācis meklet treneiera vietu. Nekādas atsauksmes Florentini nav par vārtsargu Sandrini, kas vēl vienmēr nāv kā savu futbolistu sagatavošāna salstīšnī nolūkā kāsu pilsētas Bergamo kluba Atalanta vadītāu. 2 gadu laikā Atalanta vārtsāmu arī sasniedzis lielo mērķi, iekļūstot Itālijas futbola augstākās —nacionālās ligas vienību skaitā. Ar to Florentini pārmo reizi pierādīju savu īpašīsku spēlas. Par viņu sākus interesēties popularā Milānas vienība Ambrosiana, un sākums sezonā Florentini savu darbu trīpīrās Milānā. Ieņēmušī Florentini padomi rādīsies Ambrosiānas futbolistu neatradināi ārkāsu skolēkus. Ambrosiānas vadība, vēlēdās cerēdāmā gadā ligonu ar Florentini valtu neatjaunojusi. Tad viņš darba laukā atradīs Livorno futbolistu saimē, kur jaunāā talanta pulkā Florentini spēļu atkal urpiaušās vārtsargs Sandrini. Tādēļ ir tīkami cīnāmā ar Florentini pēmo reizi pārādīju savas

Kad futbola laukumus klāj sniegs...

Atmiņas par aizvadīto sezonu zaļajā laukumā

Futbols visprimā kārtā ir vienības spēle, par to strīdu nevar būt. Panākumi bieži izpaliekši tikai tādēļ, ka 11 vīru starpā nav valdīts vajadzīgais saticības un sadraudzības gars. Bet, vai īstu vienība bez šim zelta īpašībām maz iedomājama? Mūsu futbola sezona parasti beidzas novembrī. Tā notika arī šogad, kad ASK laukuma dubļos sezonas pēdēā spēlē Rigas Vilki sagādāja nepatīkamo 1—3 zaudējumu Daugaviešiem, un RV cīnītāji gaviļēdami atguva tiesības startēt atkal virslīgā. Cīņas laukumos nu jau aizmirsušās. Vārtu šķērskoki sildās augstās un baltās sniega cepurēs, izskatoties kā pikantas modes dāmas no mūsu vecmāmiņu laikiem. Pēc aizvadītā sacīkšu perioda atsevišķo biedrību futbolisti pulcējas draudzīgos sezonas noslēgumu vakaros, lai parādītu, ka futbolu vienkopus spēj spēlēt tikai tiešām īsti draugi.

●

Nav jābrīnas, ka sevišķi jautri un līksmi sezonas slēgšanas vakarā priecājās Rigas Vilki. Neliela vilku bariņš šoreiz tiksminājās par saviem asajiem zobiem, ar kuriem nokosti spārni Daugaviešu kaijām... Humora mīļotāji zin apgalvot, ka draugi vilku apetītes uzlabošanai aizdevuši savas gaļas kartītes! Uzvaras prieki tad nu telcās sevišķi lieli. Draudzīgajā vakarā klāt bija gan vecās vilku cilts pārstāvji, gan arī visjaunie vilcēni — Šelbeļa un Simaņa ģimenu atvases. Šeit gan RV vienībai pastiprinājums nav sagaidāms, jo, šķiet, ne Simaņa, ne arī Šelbeļa jaunkundzes futbolu nevēlēsies spēlēt... Bet par to lau aug Ivars Bebris, un, liekas, nebūs nemaz ilgi jāgaida, kad viņš izbrīnā pirmo reizi savā mūžā apcilās dzelteno bumbu. RV salmei aizvadītā sezona nav risinājusies spožu panākumu gaismā. Bet, galu galā, taisnība b-bas priekšsēdētāja Jura Skadiņa vārdiem: «Beigas labas — viss labs!» Par labāku belgām Rigas Vilku prieks pilnīgi saprotams, jo šogad paiet 15 gadu kopā biedrības dibināšanas. Tas notika 1927. gadā, kad darbību sāka Riga Wonderers — kā agrāk saucās Rigas Vilki. Burtī RV īpatnēji palikuši arī vēl tagad. Aizvadītajos 15 gados RV vienībai latviešu futbola sportā pierakstāmi lieli un respektējami nopelni. No RV vienpadsmita vienmēr nākuši ievērojami spēkā mūsu izlases futbolisti salmei. Lai šajā gadījumā pieminam tikai tādus lielus vārdus kā — Šelbeļi, Stančiku, V. Plādi, Simani, Kundrātu, Auziņu, Vītolu, Bebri u. c., tad arī saprotīsim RV krāsu mīrdzumu krāšņo gaismu. Lai neizpaliek panākumi arī nākotnē!

RFK salme ir savu klubu 20 gadu jubilejas priekšvakarā. Sagaidot šo sviņīgo brīdi, RFK vadītāja amatā atkal izraudzīts pilv.-ltn. Juris Raiskums — mūsu ģimnāzijā futbola kluba patiesais tēvs — dibināšanas ierosinātājs. Ar nelielu pārtraukumu, kad RFK priekšnieks bija publicists Artūrs Kroders, tagadējais vadītājs J. Raiskums visu laiku atradies kluba priekšgalā, vezdams to cauri baltām un nebaltām dienām. No jauna šis piedzīvojušais futbola darbinieks tagad atkal veido RFK nākotnes likteņus. Viņa lozungs ir: slavas bagātās zilibaltās krāsas lai kalpo latviešu futbola slavai arī turpmāk! RFK savu vienību nākošajā sezonā bāzēs uz jaunās paaudzes spēlētāļiem — pilnīgi palaujoties viņu spējām, lai vienība atgūtu seno, tik spēcīgi daudzināto slavu. Sezonas sākumā lerindā nevarēs būt diskvalificētie uzbrucēji K. Freimanis un Pidriksons, bez tam turpmāk Daugaviešu tērpu vēlas nest Ūlbergs un arī šis notikums tieši visvarīgākajā vietā — uzbrukumā, bruģēt vēl padzilina. Taču RFK vadība saka: «Jaunie, jaunie — tie ir kluba nākotne!» Un tomēr — paliek vēl arī kāda cerība no sendienām: pašreiz veikta operācija Fricim Kaņepam — darīts viss iespējamais, lai glābtu viņa savainoto kāju. Saviem krietnaliem chirurgiem mēs vienmēr uzticamies, jo «Maskavas brīnumi», kurus kādreiz nācās pieredzēt Ādolfam Simanim, mūs vairs neblēdē un tādēļ neriņēsimies, ka nākamā vasarā Kaņeps atkal žirgts būs redzams futbola laukumā. Tāda ir-arī viņa paša vēlēšanās. Pirms aizlēšanas slimnīcā Kaņeps teica: «Ak, cik loti es vēlētos gribētu spēlēt tikpat sparīgi kā senāk!» Par to mums tiešām būtu tikai prieks! Cerēsim, ka Kaņeps turēs doto vārdu, sagādājot savam klubam skaistāko no visām jubilejas balvām!

●

Daugaviešu vienpadsmits alstāja virslīgu... *Kārļa Upenieka laudis 1943. gadā* spēlēs 1. ligā! Jā — tiešām, Daugaviešī nu bija tie, kuri Latvijas meistarībā palika pēdējā vietā un laikam pašapzinīgi tādēļ arī aizvakar kā pēdējie no visiem klubiem rīkoja savu futbolistu sadraudzības vakaru. Tavu brīnumu: tur nebija ne vēsts no pesimisma un apslēptām skumjām! Valdīja patiess prieks un tieši nesatricināma ticība nākotnes darbam. Neveiksmes dažreiz draugus tuvina. Tas sevišķi šoreiz sakāms par Daugaviešiem. Vienības gars, liekas, kļuvis spēcīgāks, apņēmšanās un darba prieks augšā. Noslēdot 1. ligā, Daugaviešī nekādā ziņā nav «grimstošs kuģis», no kura bēg žurkas un cilvēki. Gluži otrādi — Daugaviešu spēlētāji īpatnēji turas kopā kā viens vīrs, ir lemti savām krāsām, tic sagaidāmiem panākumiem un spējām. Viņu salmei piebiedrojušies pat vairāki talantīgi citu biedrību jaunās paaudzes futbolisti un Upenieka atliek vienīgi izsaukties: «Mēs spēlēsim vēl labāk kā pagājušā vasarā, kad kļuvām Rigas meistarvienībai!» Tā būs tiešām interesanta 1. ligas vienība, kur darbojas vairums mūsu izlases spēlētāju... Tāds gadījums Latvijas futbola vēsturē skatāms pirmo reizi! Tie, kas pēc lielās neveiksmes sagaidīja, ka Daugaviešu vienpadsmits pilnīgi izjuks, tagad jūtas valrāk nekā vīlušies. Aizgājis vienīgi Putniņš. Viņa *skāds* jau, liekas, visu laiku piederēja tā bijušai un atkal arī tagadējai vienībai ASK. Daugaviešī savā sezonas noslēguma brīdī jutās bezbēdīgi un jautri. Skanēja dziesmas un valdīja īsti latviska s'rsnība. Latvietības gars Daugaviešu vidū vienmēr bijis cildināmi mozīs. Latviskā griba un uzņēmība ir kļūs, ka vienība nākamā vasarā atkal varēs greznoties ar saviem zaudētiem laurīem.

●

Ja draudzīgi risinājās daudzu mūsa biedrību futbolistu sezonas noslēguma vakari, tad sevišķi impozants telcās brīdis, kad 4. decembra vakarā vienkopus pulcējās visi Rigas labākie izlases futbolisti. Tā bija patelcība un godinājums latviešu telcamākaliem futbola spēles pratējiem pēc sekmīgi aizvadītas sezonas. Ja šajā brīdī klāt būtu

Vasarel, ziediem un futbolam nu ir svētra pāri!

arī daži liepājnieki, kuru spēļas mērojamas ar izlases vienības mērauklu, tad netrūktu neviena no mūsu futbola laukumu izcilākajiem viriem. Par skaistām cīņām Kenigsbergā, Tallinā, Pērnavā un Rigā, kur latviešu izlases futbolisti palikuši nepārspēti, viņi saņēma sporta vadītāja R. Plūmes ļoti laukas balvas — speciāli vsidotus un skaisti greznotus koka šķivjus. Godinājums piekrita arī Latvijas meistarvienībai ASK, tāpat vēl tālāko vietu ieguvējām — Olimpijas un RFK izlasēm, kvalifikācijas turnīra uzvarētājam VEF vienpadsmitam un 2. ligas LSB vienībai — uzvarētājai šīs klases rudens turnīrā. Sporta vadības uzmanība un pateicība futbolistiem bija atgādinājums, ka nākotnē centīsies jāķīpst vēl lielākai. Tas jādara mūsu iemīļotā futbola sporta slavas launai izveidošanai — plaukšanai un zelšanai.

●

Visos pieminētajos sarīkojumos skanēja nevien daudz dziesmu, bet vēl valrāk bija runu. Citas īsākas, citas garākas, dažas sirsnīgākas, dažas atkal glaimiem piesātinātas. Tas nav lāgem jaunā, jo glaimi jau ir viena no cilvēcības vājībām un kas gan vispār būtu cilvēks bez tiem! Nāk atmiņā bijušie laiki, kad kāds sporta darbinieks savā runā attiecīgā brīdī teica apmēram tā: «Ar vītīgaliem Hakoah židiem mēs nekad sastrādāties nevarēsim, bet pret godīgajiem Makabi ēbrejiem vienmēr esam jutuši cieņu.» Komentāri lieki ... Bet, ir arī skaistas runas. Tādas dzirdam zaudrīz katrā sarīkojumā. Ne jau nu gan runa katru reizi pilnīgi atspoguļo runātāja īstās domas, taču svētku brīžos šādi tādi un vīsādi tumši sikumiņi aizmirstas. Tas apsveicami. Kaut tā būtu arī ikdienas dzīvē, kad atsevišķu biedrību kungi skatās tikai caur personīgām un sava kluba brillēm. Tāpēc arī rodas dažnedažādas kļūdas, nenovīdības un nenovēlības, kas mums nevienam nav svešas. Izlases futbolisti apbalvošanas vakarā daudz pelnītu cidinājumu saņēma mūsu jaunās meistarvienības ASK spēlētāji. RAFS priekšnieks N. Kavass, starp citu, teica, ka ASK uzvara meistaribā katrā zīņā uzskatāma kā pārsteigums, sevišķi pēc tiem sasniegumiem, ko ASK vīri rādījuši pavasarī. N. Kavass turpināja: «Bet es tomēr ziņu ASK uzvaras galveno noslēpumu. Tas bija lielīskais centra pussargs.» Par šādu atklāsmi pagodinājumu jaunais ventspilietis Valdmanis sarka vīņu. Protams, uz minētiem vārdiem viņš var būt sevišķi lepns! Analizējot N. Kavasa teicienus, iznāk, ka ASK panākums balstās tikai uz vienu vīru (viņš gan piebilda, ka, piem., Āreņa un Vanaga varējumi lau paši par sevi saprotami un zināmi). Ja nu tomēr Valdmanim pierakstīti tik lieli nopelni savas vienības lielajā sniegumā, kāpēc gan tādā gadījumā brīnīties par Daugaviešu neveiksmi, jo šī vienība taču loti īsā laikā zaudēja vairākus sevišķi izcilus spēlētājus. Bet, tas viss nu pateikts šeit tā garāmejot. Nobeidzot stāstīšanu par runām — vēlēsimies, lai visi daudz teiktie un loti labie vārdi piepildīties. Tādā gadījumā mūsu turpmākie sasniegumi būs patiesi diženi.

●

Vai ASK vienpadsmits paliks bez krietna vārtsarga? Jaunais Vītols parakstījis reģistrācijas kartītes 2 biedrībās — VEF un ASK. Noteikumi saka, ka viņam draud nepatīkama diskvalifikācija, kas nav mazāka par 1 gadu (brrr! — tiešām ilgs laiks!) Taču nebūt vēl nav teikts, ka Vītols mīnēto sodu saņems. Beigu vārds šeit pieder mūsu sporta vadītājam R. Plūmem, lespējams, ka Vītolam bijuši kādi sevišķi apstākļi un pēc to attaisnojošas noskaidrošanas viņš darbosies vienā vai otrā biedrībā. Stāsta, ka Vītols vēloties palikt ASK rindās, bet kas to lai zina! Vītoļs katrā ziņā nav rikojies pardomāti un labi, taču japriecājas, ka karstajā un sūtījumiem bagātajā pārreģistrācijas laikā noticis tikai viens šāds gadījums. Rigas Vilki bija noskumuši, ka no viņiem aizies teicamais vārtsargs Bebris. Viņš pats tomēr sevi vērtē kā daudz stabilāku vīru un valodas par pārliecinu citā biedrībā uzskata no humoristiskā viedokļa. «Man nepatīk kalkulēt, kāda biedrība nākamā gadā tiks meistara godā, tāpēc lau labāk paliku veco draugu vidū,» — smaidot saka Bebris. Jā — varbūt tiešām nākamā sezonā pirmo vijolī lielajā futbola koncertā spēlēs kāda no tām vienībām, kuras šodien uzskatām par vājākām. Tāds stāvoklis pašreiz ir Italijā. Pārsteigumu pēc pārsteiguma sagādā līdz šim pavisam nepopulārais Livorno vienpadsmits. To meistarsacīkšu sākumā vērtēja kā vienu no kandidātiem pārejai zemākā ligā. Jā, tā nu kādreiz viss tas notiek! Ridziniekiem vēl nemaz nav zināms, ka uz Liepājas Ausekļa rēķina savas spējas ievērojami pastiprinājusi Olimpija. Pie šiem Liepājas skatītāju mīļuļiem turpmāk darbosies Ausekļa bijušie spēlētāji — vārtsargs Dekovics un aizsargs Miomis. Nekādu pārmaiņu laikam nav vienīgi Jelgavas Sporta Biedrības rindās. Tagad, kad futbola laukumus jau klāj sniegs, un bumba, kuras lidojums tik vilinoši skaists, nolikta tumšā istabas stūrī, ir laiks domāt kā sagādāt lielākus panākumus nākamajā sezonā. Vienības, kas šajā ziņā paveiks nopietnāku darbu — tad, kad atkal pie mums atgriezīsies saule un futbols, gūs teicamākās sekmes. Tā nu ir skaidra un nepārprotama lieta: kāds darbs — tādi augļi! Var jau teikt vēl tā: ko katrs sēj, to viņš arī pļauj!

Arnolds Šmits.

Šīs uzņēmums ir ardievas aizvadītā futbola tājas pēc sacīkstes pret Daugaviešiem, kur gan loti tumšs un miglains, bet gluži tāds i siljevs, Šeko, Bebris un Gulbis; otrā rindā: Pērkons, Vītols, Skadiņš, Miķe (tagad pārgājis uz ASK), Gromovs, Āre un Šelbeļis. (O. Sprūdes uzn.)

Mazi stāstījumi Sporta Pasaulei piezīmju blokā

DIVAS REIZES OLIMPISKĀS UZVARAS MEDAĻAS TUVUMĀ

Latvijas sporta vēsturē izcilu vietu ieņem 3 vīri: soļotāji Jānis Daliņš, Adalberts Bubenko un cikstonis Edvīns Bietags. Viņi ir vienīgie mūsu ievērojamāko atlētu salmē, kuru bagātīgo balvu krājumu grezno ari katra pasaules sportista krāšņākais lepnums — olimpiskā uzvaras medaļa. Daliņam un Bietagam ir sudraba atšķirības zīme, bet Bubenko — bronzas. Šos Daliņu, Bietagu un Bubenko lielos panākumus, šķiet, zina un atceras katrs latviešu sporta draugs. Daudz mazāks jau būs to skaits, kas varēs pastāstīt, ka divas reizes vēl ceturto Latvijas atlētu no olimpiskās uzvaras medaļas šķīrusi tikai «mata tiesa». Viņa vārds — Kārlis Leilands, kādreiz mūsu lielīskais pasaules klases svaru cēlājs. Leilanda augstvērtīgās spējas var raksturot pašlesībā loti izteiksmīgi, pasakot, ka viņš ir viens no retajiem svaru cēlājiem pasaudē, kura spēkos bijis pārspēt ari daudzināto igaunu smagsvaru Arnoldu Luchaaru, un Luchaars savukārt taču ietilpst to nedaudzo skaitā, kas olimpiskā trisciņā sasniegušī 400 kg kopsummu. Jā, tik varens atlēts kādreiz bija kluseis, pat kautrīgais Kurzemes dēls Kārlis Leilands! Kad 1924. un 1928. gadā mūsu izcilākie reprezentanti devās ceļā uz vispasaules olimpiskām spēlēm, tad Leilands bija Latvijas visdaudzapsološākā cerība. Leilands viņam veltīto uzticību attaisnoja. Divas reizes viņš atradās olimpiskās uzvaras medaļas tuvumā. 1924. gadā Parīzē svaru cēlājī sacensās piecīņā, kur bez abrocīgiem celšanas veidiem ietilpa ari vienrociņā raušana un grūšana. Leilands smagā svarā, kopā ar igaunī Tammeru un franču Dannū, sasniedza vienādu 497,5 kg kopsummu, kas viņus visus trīs izvirzīja 3. vietas kandidātos, bronzas medaļas ieguvēju noskaidroja papildus sacensība abrocīgā grūšanā. 3. vietu izšķīra Tammeram un 4. Nasonā, bet mūsu reprezentantam nācās apmierināties ar Nr. 5 zemes lodes spēcīgāko svaru vīra iesaukā. 4 gadus vēlāk Amsterdamā atkal Leilands bija viens no nopietnākiem uzvaras favorītiem. Tomēr visas viņa izredzes izkūdināja pāris aptaukāmi tiesneša spriedumi. Uzcelot trisciņā 365 kg, Leilands no jauna ierindojās 4. vietā, kopā ar toreizējiem Austrijas reprezentantiem Lepeitu un Schilberg'u. Leilandam gan maz cerības Amsterdamā bija pārspēt Vācijas meistaru Strasberger'u, taču pelnīti viņam piekrita 2. vieta, kuru ieņemtoja igaunis Luchaars ar 360 kg rezultātu, lai gan īsi pirms tam, igaunijas — Latvijas izlases vienību sacensībā Leilands, sasniedzot 365 kg kopsumma, bija Luchaaru pārliecinošī uzvarējis. Tā ari šoreiz nepiepildījās Leilanda un visu Latvijas sporta draugu cerī. Pēc Amsterdamas mūsu ievērojamais spēka virs atstāja aktivo rindas. Gan pāris sezonas vēlāk, 39 gadu vecumā, vēl Leilands piepildīja Rīgai pilsētu sacīkstē uzvarēt Tartu, bet tas bija viņa pēdējais atvadu sveiciens mīļajai svaru celšanai. Vēl tagad bez sekmīgām cīņām olimpiskās spēlēs, no Leilanda vērtīgs mantojums Latvijas sportam palicis 1922. gadā pasaules meistarsacīkstes Ādelaidē ieņēmā 2. vieta un divi īpatnēji nepārspētie rekordi: raušanā ar kreiso roku — 88 kg un grūšanā ar labo roku — 98 kg. Leilanda spožās slavas gaitas pirms daļēm gadiem nopietni turpināt centās Arvīds Jērmalietis, taču ari viņam nepietīka izturības, lai noturētu tik tuvu pasaules labākiem vīriem kā savā laikā Leilands. Tagad ziņa izvērtusies vēl bēdīgāka, jo mūsu labākais smagsvars Voicechs šogad sasniedzis tikai 310 kg kopsumma. Skaistās atmiņas par to, cik tuvu kādreiz olimpiskai uzvaras medaļai atradās Leilands, var būt teicams piemērs mūsu tagadējai svaru cēlāju paaudzei — centaties sasniegt visu, ko reiz spēja Leilands, mūsu sporta seno dienu spožākais lepnums.

Jelgava dzīvo krietni daudz īcelī mūsu sportisti. Viens no Jelgavnieku sporta laukumu lepnumiem ir vieglatlēts Mackaitis. Viņš šogad ieguva Jelgavas meistarnosaukumu ne mazāk kā 6 vieglatlētikas disciplīnās. Uzņēmumā: Mackaitis kārtslēkšanā.
(O. Sprūdes uzn.)

ČAKLIE VALMIERIEŠI

Gludajā sniega «parketā» gan pirmās pēdas jau ieminuši ari rīdzinieki, taču patālu priekšā šogad Rīgai sīksīgušies valmierieši. Viņi jau noturēļuši pirmās pārbaudes sacīkstes, kur 10 km slēpojumā no kopēja starta uzvarēļis mūsu izcilais garo distanču speciālists Skrastiņš, veicot 10 km ceļa gabalu 1 st. 01 min. 09,0 sek. Skrastiņš ir ne tikai Valmieras teicamākais slēpotājs, bet viņš vada ari valmieriešu jaunās paaudzes treniņus, nevienam nelēdzot savus padomus. Lai noskaidrotu cīņāko Valmieras slēpotāju, tad paredzēts ierīkot speciālu reģistrācijas punktu, kur katra valmierietis, dodoties treniņā, atsevišķā grāmatā ierakstīs savu vārdu. Pavasari, saskaitot pa raksīšu, ērti kļūs zināms, kas ir Valmieras čaklākais slēpotājs. Nopietni jaunajai sezonai gatavojas ari «Daliņa pilsētas» ātrskrējēji. Kamēr aizsalusi nav Gauja, valmierieši vēl maz piedzīvojušē slidskrējēju saime trenējas uz Āžkalna ezera. Līdzīgi vieglatlētiem, nopietni savās spēļās domā progresēt ari Valmieras zālmas sporta reprezentanti. Ziemā enerģiskie vidzemnieki negrib atdot nevienam citam savas sporta pilsētas lepno vārdu: čaklā Valmiera!

JAUNĀ LATVIEŠU SPORTA SAIME

Ar sporta vadītāja atļauju darbību uzsākusi Rigas sporta biedrība Vairogs, kas sevī apvieno plašo fabrikas Vairogs darbinieku salmi. Biedrības pagaidu valdes priekšnieka amatu velc Švembergs, kuru rīdzinieki kādreiz pazīna kā teicamu basketbolistu. Jau nodibinātas futbola, basketbola un smagatlētikas sekcijas, pie kam visā drizumā darbību sāks ari pankošanas un zēģelēšanas nozares. Savu pirmo startu jaunie Vairoga reprezentanti atzīmēja vakar, kad basketbola meistarībā 2. klasē Vairoga vienība sacentās ar US izlasi. Galveno vērību Vairoga vadība nolēmusi veltīt jauno sportistu audzēšanai. Mūsu izlases futbolisti Viļups, M. Pētersons un Zaatnais, kas savu ikdienas darbu gan velc Vairoga darbinieku rindās, ari turpmāk aizstāvēs līdzšinējās biedrības Daugaviešu krāsas. Ieņākot mūsu sporta dzīvē kā pilnīgi jauna locekle, lai jaunā Vairoga saime sauem vislabākos novēlējumus, sekojot augstajam mērķim: celt Latvijas sporta slavu!

JAUNĀ GADA VELTĒS

Laika rata mūžīgā ritumā mēs jau dzīvojam 1942. gada pēdējā mēneša — decembra dienās. Ātriem soļiem tuvojas gadu mala, un drīz mūsu labākie vēlējumi sagems jauno 1943. gadu. Ir domāts par jaunā gada veltīm ari latviešu sporta laudīm. Sazīņā ar Latvieša sporta un fiziskās kultūras pārvaldi, pazīstamā tenisista A. Ūdra izdevumā iznāks sporta kalendārs, kur bez vērtīgiem ievērojamāko notikumu aprakstiem, būs atrodamas ari izsmeļošas statistiskas ziņas: rekordu saraksti, 1942. gada labāko sasniegumu un meistaru sakopojumi visos sporta veidos. Kalendārs iekārtots ērtā kabatas formātā, un būs neatsveramā palīgs katram, kas interesējas par sportu. Bez speciālā sporta kalendāra daudz teiņas fiziskās kultūras dzīvei būs veltītas ari Arodbiedrību centrālās savienības plašajā izdevumā «Strādājošo gada grāmatā», kur izcilu vietu ieņems pasaules un Latvijas rekordu saraksti. Tātad, jaunā gadā latviešu sportisms gaida tiešām vērtīgas veltes, pie kurām sastādīšanas strādājuši mūsu ievērojamākie žurnālisti un speciālisti.

ĒRIKA PĒTERSONA LIELĀ PRIEKŠZĪME

Pārskatot latviešu futbola attīstības gaitu, senāās dienās atrodami daudzi nenaimirstami notikumi, daudzi populāri mūsu futbola reprezentanti, kas apaļai bumbai veltījuši savas dzīves vērtīgākos gadus. Un kas gan no visiem šiem mūsu agrāko gadu futbola mākslas meistariem bijis pats priekšzīmīgākais, kura pēdas kā piemērs nodērētu katram zēnam, kad viņš pirmo reizi aiņ kājās futbola zābakus? Latvijas futbols var lepoties ar tiešām daudz krietniem un sīrsnīgiem viriem, taču vai visus sporta un dzīves ideālus savā iemiesojis Ērika Pētersona, kas savas gaitas mūsu izlases vienpadsmitā sāka kā uzbrukuma vadītājs un beidza centra pussarga postenī. Viņš ir mūsu rekordinternacionāls. Reprezentējis Latvijas futbolu 65 valstu sacīkstēs. Tālāk vienmēr korekts, īsti sportiska bijusi E. Pētersona darbība laukumā. Nekad viņš nav mēģinājis atbildēt uz pretinieka asumiem. Nekad viņš nav noraidīts no laukuma. E. Pētersona izturēšanos var pat raksturot tādu, ka, ja visi futbolisti būtu tik nosvērti un nopietni, tad tiesneša darbs, salīdzinot ar īstenību, būtu tiešām viegls. Sports nav aizkavējis Ērika Pētersona pārējos dzīves uzdevumus. Vēl pirms aizlēšanas no futbola laukuma, viņš sekmīgi beidza universitāti. Un tagad, pēc aktīvo saimes atstāšanas, E. Pētersons ar visu sirdi nododas futbola organizēšanas darbam, kur atkal atzīmējušās teicamas sekmes. E. Pētersona pārziņātās un sastādītās Latvijas un Rigas vienības šogad nav zaudējušas nevienu sacīksti. Lielīsks futbolists, teicams darbinieks, sīrsnīgs cilvēks ikdienas gājumā- tās ir īpašības, kas liek Ērikam Pētersonam godāt par mūsu futbola laukumu visu laiku ideālīsko cīnītāju. Viņa sasniegumi, zināšanas un sportiskā stāja var būt par priekšzīmi katram, bet jo sevišķi mūsu sporta jaunatnei.

Jānis Zariņš.

Šis masīvais vīrs ir Kārlis Leilands — viens no mūsu visu laiku labākajiem svaru cēlājiem smagā svara kategorijā.
(O. Sprūdes uzn.)

Izdevējs un atbildīgais redaktors Nikolajs Seglenieks. Rigaer Druckerei, Riga, Major-Fletcher-Str. 1.